

L 112 – det tror jeg det hed – kan sætte os sammen om et bord og forhandle os til en løsning på det her område, for dels skal vi have begrænset jobkartellerne og gerne afskaffet dem fuldstændig, dels skal vi også have kigget generelt på de erhvervsbegrænsende aftaler. Vi skal nemlig ikke tro, at den hellige grav er vel forvaret, fordi vi får afskaffet jobkartellerne. Vi står stadig væk med kundeklausuler og i et vist omfang også med konkurrenceklausuler, som er ekstremt erhvervsbegrænsende for den enkelte lønmodtager. Det er vi også nødt til at se på.

Selv om man må konstatere, at vi gik to skridt frem og to tilbage, så vil De Radikale, når vi mødes efter sommerferien, i hvert fald melde sig under de faner, hvor man kan sætte sig i en bred kreds af partier og prøve at forhandle sig frem til en løsning – og det håber jeg sker – så enhver lønmodtager i Danmark kan søge job der, hvor han eller hun kan finde de største udfordringer og de bedste ansættelsesvilkår, selvfølgelig under skyldig hensyntagen til de – hvad skal man sige? – særligt betroede stillinger, hvor der kan være behov for at varetage nogle særlige virksomhedsinteresser.

Kl. 16.05

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg mener, at man skal høre godt efter, når hr. Lars Barfoed siger noget fornuftigt, for så er der grund til lige at løfte øjenbrynene. Og det har hr. Lars Barfoed faktisk gjort, han har sagt noget fornuftigt, da han under en tidligere debat om de hemmelige jobklausuler sagde:

Hemmelige jobklausuler kan være med til at hindre den frie erhvervsudfoldelse.

Det var meget, meget rammende og præcist sagt. Derfor er det jo helt afgørende, at man får løst det problem med hemmelige jobkarteller. Men løsningen er jo ikke den, som regeringspartierne lavede et forslag om, nemlig at man ville gøre de hemmelige jobklausuler uhemmelige, havde jeg nær sagt, altså offentlige, men stadig væk fastholde klausulerne.

Opgaven er jo at få løst det uvæsen på arbejdsmarkedet og den unfair konkurrencebegrænsning, som ligger over for andre virksomheder, ved at sige, at den eneste begrænsning, der er for arbejdskraftens mobilitet, er funktionærlovens § 18, som siger, at der i særlige tilfæl-

de kan laves kundeklausuler og konkurrenceklausuler for nøglemedarbejdere. Det er jo den rigtige måde at gøre det på.

Det, man gør her, hvor virksomheder kan holde andre nye virksomheder ude fra arbejdsmarkedet og lønmodtagere bliver hindret i at søge andre job, fordi der bag om ryggen på dem er lavet en jobklausul, er et uvæsen. Og jeg forstår simpelt hen ikke tankegangen bag regeringens forslag om, at man vil gå fra stavnsbinding til oplyst stavnsbinding. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke vil være med til at fjerne de klausuler, der ligger i de hemmelige jobkarteller, som i den grad er et uvæsen på arbejdsmarkedet.

Vi har forsøgt med beslutningsforslaget her at løse det, og vi håber også, at om ikke alle, så i hvert fald måske nogle i regeringsblokken besinder sig og siger: Det kan ikke være rigtigt, at vi skal medvirke til at stemme for hemmelige jobklausuler. For det er sådan set det, man er på vej til.

Derfor vil jeg meget stærkt anbefale, at man vedtager forslaget og subsidiært, det hedder det vist nok i de her moderne tider, at vi omgående efter et par ugers ferie – jeg tror, at jeg af hensyn til seerne vil sige, at vi nu går over i den mødefri periode, hvor vi rigtig kan komme til at passe vores politiske arbejde, og så bliver der forhåbentlig et par ugers sommerferie – får sat os sammen og får løst det her problem. For vi kan ikke være tjent med, og ikke mindst kan lønmodtagerne og de virksomheder, som bliver ramt af det, ikke være tjent med, at der bag om ryggen på folk laves hemmelige jobklausuler. Så med de bemærkninger skal jeg meget varmt anbefale beslutningsforslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det er jo en noget særegen historie, der ligger bag den behandling, vi har af beslutningsforslaget her i dag, for historien bag den er jo, at der på et tidspunkt opstod en sag om nogle hemmelige jobklausuler indgået mellem to firmaer. Det var en sag, som i hvert fald oppositionen tog forholdsvis alvorligt. Og især når man forhørte sig hos de faglige organisationer, fik man det klare indtryk, at jobklausuler var et omfattende problem. Og det indtryk fik man vel at mærke ikke kun, når man snakkede om it-medarbejdere, ingeniører og andre med højere akademiske uddannelser, det var faktisk også noget, der havde